

Дуже дякую, сусіди!

Трьох карасів не забути,
Випотрошених й гладеньких,
Мов долоні, чималеньких –
Наче натюрморт на блюді!

Піднесли мені сусіди,
Двері в двері в нас квартири.
– Що ж із них мені зробити
Одинокий дармоїде?

Юшка мабуть не виходить,
В майонезі протушити?
Зайве щоб не говорити –
Сковорідка ось підходить.

Із цибулею посмажив,
Кісточки всі розімліли,
Тушки залишились цілі,
Ще й себе я не обтяжив.

Смакував їх у підливці,
Аж за вухами лящало,
Жаль, що виявилось мало.
Не рибалки, а мисливці!

Та не карасів хвалю я,

Дорогих хвалю сусідів,
Пригостить зуміли діда...
Дуже дякую, хай чують!

Злості між людей багато,
Тільки доброта скоріше
Зутрічається й частіше!
Нам її ще б й цінувати...

Дата написання вірша: 2024-06-16